

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.186/2025/3.
A felperes:	felperes (felperes címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.965/2024/7. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. május 1. napjától 2023. április 30. napjáig a helységi Rendőrkapitányság állományában kiemelt főnyomozóként teljesített szolgálatot és beosztásához nem tartozóan rendszeresen ellátta a munkaköri leírásában is rögzített iskolaőri helyi koordinátori feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. május 1. napjától 2023. április 30. napjáig terjedő időszakra – 24 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.855.200 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 200%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 927.650 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – az iskolaőrség tevékenységéről szóló 19/2020. (IX.10.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 2. pont e) alpontjára figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdésére alapította. Ítéletének indoklásában a releváns bírói gyakorlatot felhívva rögzítette, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kiemelt főnyomozó beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. Az alperes nem vitatta a felperes tényállítását az általa ellátott iskolaőri koordinátori feladatok ellátása és azok mértéke vonatkozásában. A nyomozói beosztáshoz tartozó kiemelt főnyomozói munkakör feladatkörei a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási feladatait szabályozó jogszabályok – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 31. § (1)-(3) bekezdései, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) szabályai – alapján kellőképpen körülhatárolhatók. Így a büntügyi tevékenységet ellátó kiemelt főnyomozó beosztásához az ORFK utasítás 2. pont e) alpontja szerinti feladatok nem tartoznak hozzá, azok a végrehajtott iskolaőri tevékenységre vonatkozó közvetlen szakmai irányítási és előljárói (ORFK utasítás 15. és 17. pontjai), szolgálattervezési és szolgálat szervezési (ORFK utasítás 46. és 48. pontjai), valamint beszámoltatási és szolgálatellátás ellenőrzési (ORFK utasítás 57. és 62. pontjai) feladatai a kiemelt főnyomozó alaptevékenységként ellátott (büntügyi) feladataihoz képest (vezetői) többletfeladatként értékelendők. Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat (iskolaőri koordinátor) nem tartozik egy önálló beosztásba és nem is azon, hogy e többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak minősül-e. Ezért a felperes megbízási díjra jogosult. A felperes által ellátott többletfeladatok mértékét és jellegét mérlegelve a rendvédelmi illetményalap 100%-os mértékét találta az elvégzett többlettevékenységgel arányosnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[1] Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helytelen következtetést vont le. A Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései alapján a szolgálati viszony létesítését önként vállaló felperes köteles volt ellátni a számára az ORFK utasítás alapján történő kijelöléssel jogszerűen előírt feladatokat. A helyi koordinátori feladatok más beosztás részét nem képezik, a felperes kiemelt főnyomozói beosztásának tartalmát jogszabály és közjogi szervezetszabályozó eszköz nem határozza meg. Így a felperes feladatai más beosztáshoz nem tartoztak, a rendőrkapitányság bünyügyi osztályának feladatát képezték. Ezért a Hszt. 71. §-ában meghatározott megbízási díj jogintézménye jelen esetre nem vonatkozik. Idézte az irányadó ítélkezési gyakorlatot (Kf.VII.39.707/2020/6., Kf.VII.39.753/2020/6., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.40.340/2020/4.), miszerint a munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatok jogszerűen nem építhetők be, és utalt a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015 BM rendelet), valamint a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjainak a beosztásokra és az állománytáblára vonatkozó rendelkezéseire. A Kúria Kf.VII.40.443/2021/6. számú ítéletének felhívásával kifejtette, hogy a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest kiemelt főnyomozói beosztásához tartozó feladatok mellett a bünyügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, azonban a koordinátori beosztás nem is létezik. Az alperes Bünyügyi Igazgatóság Ügyrendjének kiadásáról szóló 2/2021. intézkedése (a továbbiakban: Ügyrend) 77. pont iii) alpontja szerint az iskolaőrséggel kapcsolatos feladatok végrehajtásának felügyeletét és koordinálását a rendőrkapitányság bünyügyi osztálya részére határozza meg, így a felperes munkaköri leírásában a bünyügyi osztály feladatkörébe tartozó olyan új feladat került meghatározásra, amely más beosztásnak nem része, illetve amelyre önálló beosztást nem hoztak létre. A Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdései megjelölésével előadta, hogy a díjazás mértéke mérlegelési jogkörbe tartozó kérdés, a mérlegelés során annak vizsgálata szükséges, hogy a felperes nyomozói, illetve helyi koordinátori feladatai a napi munkavégzése során milyen mértékben jelentkeznek. Ugyanakkor a tárgybeli rendőrkapitányság a legkevésbé leterhelt kapitányság megyei viszonylatban. Más koordinátortól panasz nem érkezett, hogy alapfeladatait e tevékenysége mellett nem tudná ellátni. A bünyügyi szolgálati hivatásos beosztások tekintetében is lehetséges a Hszt.-ben szabályozott átlagtól nagyobb igénybevételt jelentő terhelés elismerésére. (pl. teljesítményjutatás, jutalom, előléptetés, stb.) Valószínűleg a jogalkotó álláspontja is az volt, hogy a koordinátori feladatok nem járnak olyan jellegű többletmunkával, ami alapján megbízási díj járna ezen feladatot ellátó dolgozók részére.

[2] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[3] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[4] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes eljárási jogszabálysértést a jogszabályhely megjelölésével nem állított; a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta; az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – a fellebbezésben kifejtettekre figyelemmel – az alábbiak szerint értett egyet.

[5] A jogvita anyagi jogi kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[6] Az alperesnél a felperes kiemelt főnyomozói beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kiemelt főnyomozó beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A Hszt. fenti rendelkezéseit értelmező következetes ítélkezési gyakorlat nem annak tulajdonít jelentőséget, hogy a jogalkotó az adott feladat ellátására a 30/2015. BM rendeletben önálló beosztást (munkakört) rendszeresített-e, hanem annak, hogy ezek a többletfeladatok a hivatásos állomány tagja beosztásához tartozó feladatok-e. A munkáltató szervezetalakítási jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el, akár eseti jelleggel a külön munkakörhöz tartozó feladatok ellátását (Kf.VII.39.707/2020/6.- K-KJ-2021-16). A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy az alapul szolgáló feladatellátás önálló beosztásként létezik-e, hanem annak, hogy az többletvekenységet keletkeztet-e az eredeti beosztáshoz tartozó feladat ellátása mellett (Kf.III.39.474/2021/5.-K-KJ-2021-839). Az alperesi munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett a bünyügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, a felperes kinevezés szerinti beosztását, továbbá az

utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Mindezekre figyelemmel az alperes hivatkozása a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjaiban, valamint 13. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra megalapozatlan és az ügy érdemi eldöntése szempontjából nem releváns. Az Ügyrend fellebbezésben felhívott szabálya azt tartalmazza, hogy a rendőrkapitányság bűnügyi osztálya az iskolaőrséggel kapcsolatos feladatokat köteles ellátni, amely azonban nem jelenti azt, hogy az iskolaőri helyi koordinátori feladatok ellátása a kiemelt főnyomozói beosztás részét képezi.

[7] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása (kijelölése) alapján napi rendszerességgel ellátott helyi koordinátori feladatok – függetlenül attól, hogy azok a felperes munkaköri leírásába is bekerültek –, nem tartoztak a kinevezés szerinti kiemelt főnyomozói beosztásához. Bár a kiemelt főnyomozói beosztáshoz tartozó konkrét feladatokat, mint arra az alperes hivatkozott, jogszabály vagy belső norma valóban nem határozza meg, azonban az állománytáblázatban a nyomozói beosztáshoz tartozó kiemelt főnyomozói munkakör feladatkörei, figyelemmel az alaptevékenység bűnügyi tevékenységi jellegére, a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási feladatait szabályozó jogszabályok – a Be. 31. § (1)-(3) bekezdései, valamint Nyer. szabályai – alapján behatárolhatók. Mindezek alapján a bűnügyi tevékenységet ellátó kiemelt főnyomozó beosztásához az ORFK utasítás 2. pont e) alpontja szerinti, az iskolaőrség helyi szintű tevékenységének koordinálását, szakmai irányítását és ellenőrzését célzó helyi koordinátori feladatok nem tartoznak hozzá. A helyi koordinátornak a rendőrkapitányság illetékességi területén végrehajtott iskolaőri tevékenységre vonatkozó közvetlen szakmai irányítási és előjárói (ORFK utasítás 15. és 17. pontjai), szolgálattervezési és szolgálat szervezési (ORFK utasítás 46. és 48. pontjai), valamint beszámoltatási és szolgálatellátás ellenőrzési (ORFK utasítás 57. és 62. pontjai) feladatai a kiemelt főnyomozó alaptevékenységként ellátott (bűnügyi) feladataihoz képest (vezetői) többletfeladatként értékelendők.

[8] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett helyi koordinátori feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít. A többletfeladatok rendszerességét, jellegét, mértékét az elsőfokú bíróság értékelte, a megbízási díj összegét mérlegeléssel állapította meg, amely mérlegelést az alperes nem támadta, így alaptalanul hivatkozott a Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdéseinek sérelmére. Az alperes által felhívott iránymutató egyedi döntések sem tartalmaznak olyan megállapítást, hogy az önálló beosztáshoz nem rendelt többletfeladatokat a munkáltató a hivatásos állomány bármely rendszeresített beosztást betöltő tagjának feladatává teheti, függetlenül a betöltött beosztáshoz tartozó feladatoktól és a többletfeladatok jellegétől, amennyiben az a többletfeladat ellátására képzettségénél, tapasztalatánál fogva alkalmas.

[9] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[10] A pernyertes felperes fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be, másodfokú perköltséget nem számított fel, ezért arról a bíróságnak a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1), valamint 82. § (1) és (3) bekezdései alapján nem kellett rendelkeznie.

[11] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (74.208 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[12] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[13] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 11.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró